

18. NEDĚLE V MEZIDOBÍ (A)

1. čtení: Iz 55,1–3

Pojďte a jezte!

Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Toto praví Hospodin:

„Nuže, vy všichni, kteří žízníte, pojdte k vodě;
i když jste bez stříbra, pojdte, zásobte se a jezte,
pojdte a kupujte bez stříbra a zdarma víno a mléko!

Proč odvažovat stříbro za to, co není chléb,
svůj výdělek za to, co nesyťí?
Slyšte mě, a budete hodovat,
vychutnávat tučná jídla!

Nakloňte ucho své a pojdte ke mně!
Poslouchejte, a naplní vás nový život!
Uzavřu s vámi věčnou smlouvu
na věrných slibech daných Davidovi.“

Žl 145,8–9.15–16.17–18

Odp.: Otvíráš svou ruku a sytíš nás, Hospodine!

Milosrdný a milostivý je Hospodin,
shovívavý a plný lásky.

Dobrotivý je Hospodin ke všem
a soucit má se všemi svými tvory.

Oči všech doufají v tebe
a ty jim dávaš pokrm v pravý čas.

Otvíráš svou ruku
a sytíš vše živé s laskavostí.

Spravedlivý je Hospodin ve všech svých cestách
a svatý ve všech svých činech.

Blízko je Hospodin všem, kdo ho vzývají,
všem, kdo ho vzývají upřímně.

2. čtení: Řím 8,35.37–39

Nic stvořeného nebude nás moci odloučit od Boží lásky v Kristu.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Římanům.

Bratři!

Kdo by nás mohl odloučit od lásky Kristovy? Snad soužení nebo
útisk nebo pronásledování nebo hlad nebo bída nebo nebezpečí
nebo zabití?

Ale v tom ve všem skvěle vítězíme skrze toho, který si nás zamilo-
val. A já jsem přesvědčen: ani smrt, ani život, ani andělé, ani knížata,
ani nic přítomného, ani nic budoucího, ani moci, ani výška, ani
hloubka, a vůbec nic stvořeného nebude nás moci odloučit od Boží
lásky v Kristu Ježíši, našem Pánu.

Zpěv před evangeliem: Mt 4,4b

Aleluja. Nejen z chleba žije člověk, ale z každého slova, které
vychází z Božích úst. Aleluja.

Evangeliium: Mt 14,13–21

Všichni se najedli dosyta.

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Když Ježíš uslyšel o smrti Jana Křtitele, odebral se lodí na opuště-
né místo, aby byl sám. Jakmile o tom lidé uslyšeli, šli pěšky z měst za

ním. Když vystoupil a uviděl velký zástup, bylo mu jich líto a uzdravil jejich nemocné.

K večeru k němu přistoupili učedníci a řekli: „Toto místo je opuštěné a už se připozdilo. Rozpusť proto zástupy, ať se rozejdou po vesnicích a koupí si něco k jídlu.“

Ale Ježíš jim řekl: „Není třeba, aby odcházeli. Vy jim dejte jíst!“

Odpověděli mu: „Máme tady jenom pět chlebů a dvě ryby.“

Ježíš řekl: „Přineste mi je sem.“

A rozkázal, aby se lidé posadili na trávě. Potom vzal těch pět chlebů a ty dvě ryby, vzhlédl k nebi a požehnal, lámal chleby a dal učedníkům a učedníci zástupům. Všichni se najedli dosyta a ještě sesbírali plných dvanáct košů zbylých kousků. Těch, kdo jedli, bylo na pět tisíc mužů kromě žen a dětí.